

OPERÁCIA VIETOR

DETEKTÍVNA KANCELÁRIA č. 2

JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES

OPERÁCIA VIETOR

Z nóřčiny preložila
Zuzana Demjánová

premedia

Ďalšie prípady Detektívnej kancelárie č. 2

1. Operácia Búrkové mračno
2. Operácia Muž v čiernom
3. Operácia Západ slnka
4. Operácia Narcis
5. Operácia Letný ostrov
6. Operácia Vietor
7. Operácia Bronzový chlapec

*Vydanie tejto knihy vychádza
s láskavou podporou nadácie NORLA*

Jørn Lier Horst: Operácia Vietor
Prvé vydanie

Z nórskeho originálu *Operasjon Vindkast* preložila Zuzana Demjánová,
redakcia Andrea Černáková. Vyšlo vo vydavateľstve Premedia, Bratislava
2024, ako jeho 316. publikácia.

Šiesty diel série Detektívna agentúra č. 2, určené pre deti od 6 do 9 rokov.

Copyright © Jørn Lier Horst 2014

Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes 2014

Translation © Zuzana Demjánová, 2024

Slovak edition © Vydavateľstvo Premedia, 2024

Published by agreement with Salomonsson Agency

ISBN 978-80-8242-226-2

OBSAH

1	Nápor vetra	9
2	Plán	16
3	Stopa horúca ako stejk na tanieri	23
4	Výstava	30
5	Turisti	35
6	Podpis	44
7	Večera	52
8	Studená sprcha	59
9	Poplach	66
10	Miesto činu	74
11	Prázdna izba	80
12	Unášaný vetrom	84
	Osmov doslov	92

DETEKTÍVNA KANCELÁRIA č. 2

TIRIL

- pravdepodobne najdrsnejšie dievča v Riečanoch. Nebojí sa konať, keď všetci ostatní váhajú. Vynaliezavá, športový typ, vie, kde hľadať informácie.

OLIVER

- bystrý detektív, len čo je pravda. Vidí, čo iní nevidia. Rád si zaje. Hĺbavý typ. Technicky zameraný. Pohotový, má rád dobrodružstvo.

OSMO

- pravý stopovací pes, má nos na záhady.

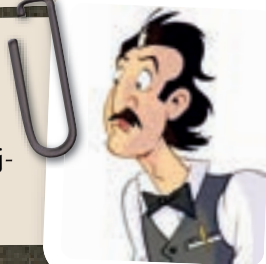

KONRAD KOČÍK

– starý politik, ktorý má už plné zuby rečí o ochrane životného prostredia a rozhodol sa prikročiť k činom. Je odhodlaný spraviť všetko, čo sa dá, aby ho ochránil.

LOUIS PAULSON

– čašník v hoteli Riečany. Má diplom z najznamenitejšej španielskej hotelovej akadémie.

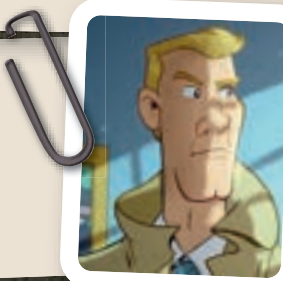

JOHANA JAGAVÁ

– módne uvedomelá dáma s drahým životným štýlom. Miluje moderné umenie, luxusné hotely a rýchle autá.

ROBERT RUKA

– zaujíma sa o výtvarné a kuchárske umenie. Rád cestuje a oddychuje pri šálke kávy.

KAPITÁN THORVALDSEN

– policajný vyšetrovateľ, ktorý je najspokojnejší, keď sedí vo svojej kancelárii.

Prvá kapitola
NÁPOR VETRA

Fučalo. Tiril s Oliverom kráčali so sklonenými hlavami, ruky si vopchali do vreciek. Osmo naháňal noviny, ktoré vietor táhal dole ulicou. Nebo bolo tmavé a zdalo sa, že čochvíľa začne pršať.

Na trhovisku stál Konrad Kočík. Nápor vetra mu zmietol z hlavy starý slamený klobúk. Načiahol sa za ním, no neskoro. Už sa šmýkal po chodníku, priamo k Oliverovi a Tiril. Oliver sa sklonil, aby ho zodvihol, no vtom sa doň oprel ďalší nápor vetra a poštuchol ho nabok. Napokon to bol Osmo,

komu sa ho podarilo polapiť. Hrdo, so vztyčeným chvostom, aportoval.

Konrad Kočík sa v skutočnosti nevolal Konrad Kočík. Teda vlastne: volal sa Konrad, ale len hŕstka ľudí vedela, ako znie jeho naozajstné priezvisko.

Volali ho Konrad Kočík, lebo sa roky prechádzal po Riečanoch, tisnúc pred sebou upravený detský kočík, a predával nálepky, odznaky a plagátky, na ktorých bolo napísané *Nie atómovej energii, Proti*

znečisteniu prírody a s inými heslami nabádajúcimi k ochrane životného prostredia.

Tiril sa sklonila a vytiahla klobúk z Osmovej papule.

„Šikovný,“ pochválila psa a pohladila ho.

Podala pokrývku hlavy Konradovi. Vietor ho pošticoval za vlasy a rozfúkol mu ich do všetkých strán.

„Vďaka,“ povedal a prehrabol si sivú šticu prstami. Potom si popravil štvoruholníkové okuliare s hrubými sklami a skontroloval, či klobúk neutrpel nejaké škody.

„Dnes naozaj prehvizduje sprava i zľava,“ usmial sa a nasadil si slamenák na hlavu.

„Len zo severu,“ poznamenal vážne Oliver.

„Čože?“

„Vietor fúka len zo severu,“ vysvetlil mu

Oliver. „Nie sprava i zľava.“

Zdalo sa, že Konrad Kočík nechápe, o čom chlapec hovorí. „Áno, áno, samozrejme,“ povedal a prehrabol sa vo svojom kočíku. „Nate,“ povedal a podal im po jednom odznaku za to, že mu zachránili klobúk.

Zachráňme Rosnú mokrad', bolo na nich napísané.

„Rosná mokrad'?“ spýtala sa Tiril. „Kde to je?“

Walter sa na ňu pozrel ponad rám okuliarov.

„Pod Mlynským kopcom,“ vysvetlil jej.

„V močarine žijú salamandry, ale cez les plánujú vybudovať cestu, krížom cez mokrad'. Patria k ohrozeným živočíchom, a ak tam tá cesta bude, je možné, že z Riečan zmiznú aj posledné salamandry!“

Vytiahol z kočíka brožúrku s fotkou salamandry na kameni. Bolo na nej to isté heslo ako na odznakoch, ktoré od neho dostali: *Zachráňme Rosnú mokrad'!*

Tiril si od neho brožúrku zobrala, poskladala ju a vložila si ju do zadného vrecka.

„Ďakujem,“ povedala a vykročili.

Vietor dul do markíz nad výkladmi obchodov, až pripomínali balóny, čo už-už prasknú. Vo vzduchu sa plavne vznášal

hárok papiera. Vztýčil sa, niekoľkokrát sa skrútol a nakoniec klesol nadol.

Ďalší nápor vetra ho hodil Oliverovi do tváre.

Osmo zaštekal.

Papier sa mu prilepil k čelu a očiam. Oliver si ho strhol z tváre a chystal sa ho pokrčiť, no ešte predtým si ho stihol prečítať.

„Podozrivé,“ zamrmlal, keď prešiel ešte raz pohľadom po texte.

